

Obsojeni na podobe, pa vendar nevidni

Poglej me! Na velikem odru **SLG Celje** nocoj prva slovenska uprizoritev komedije Williama Missouriija Downsa

Svet, v katerem živimo danes, je svet številnih podob. Pa vendar velikokrat koga ne vidimo, ga spregledamo ali smo sami nevidni. Vprašanja nevidnosti in vpliva nevidnih odpira tudi nocojšnja premiera v **SLG Celje. Komedijo **Poglej me!** ameriškega pisatelja, scenarista, komediografa, igralca, režiserja in producenta Williama Missouriija Downsa je režiral Luka Marcen.**

SPELA KURALT

Dramaturginja **Tatjana Doma** je poudarila, da je *Poglej me!* klasična komedija, ki združuje elemente situacijske in verbalne komike, komedije npravi, tudi kriminalke in romantičnega trilerja. Govori o prijaznem mladeniču Philu, diplomiranem filozofu, ki dela kot pomočnik računovodje Normana in je na smrt zaljubljen v šefovo tajnico Sophio, prav tako diplomantko filozofije. Celotno podjetje se zabava ob opazovanju Philove zaljubljenosti, Sophia pa ga sploh ne opazi. Zanj je Phil neviden, kot da bi živela v vzporednih svetovih.

Režiser Luka Marcen, ki je v **SLG Celje** lani režiral nagrajeno komedijo *Kozlovska sodba v Višnji Gori*, v Drami SNG Maribor *Farmo Orwell*, v SNG Drama Ljubljana pa *Zrcalce, zrcalce, požrla te bom*, ima rad komedijo. »Gledališče, zlasti komedija, je osamljen otoček sredi morja nesmisla, absurda in kaosa sveta, v katerem živimo. Komedija, smeh in absurd so edini možni odzivi na absurdnost sveta. Da ga lažje razumemo in spremljamo življenje, v katero smo postavljeni.«

Marcen je dodal, da predstava *Poglej me!* govori prav o tem. O svetu, v katerega smo postavljeni, v katerem koga ne vidimo ali smo sami spregledani. »Ta nevidnost, odsotnost, odvečnost nas samih ali koga v naši bližini je problem, ob katerem se premalokrat ustavimo oziroma nanj pogledamo. Je pa sam po sebi izraz absurdnosti časa, v katerem smo na neki način obsojeni na kopico podob, v resnici pa pozabljamo na ljudi okoli nas, največkrat celo na same sebe.«

Filozofija na odru

Komedija bo prvič uprizorjena na slovenskih odrih, prevedla jo je Tina Mahkota. Dejala je, da jo je besedilo presenetilo, nagovorilo

in razveselilo. »Napisano je komedijsko izredno spretno. Združuje spretnost, večino avtorja, ki je vsestranski gledališki ustvarjalec, pisec scenarijev, režiser, velik opus ima. Besedilo je napisano z ljubeznijo do gledališča in gledaliških konvencij, kot so klasični prizori, odpiranje omar, ko padejo ljudje ven ali pa tudi ne. Hkrati je verbalna humornost, komičnost zelo pretanjena in sem bila kar izzvana. Ne gre namreč le za spretnost v pisanju sodobno zvenečega dialoga, ampak je besedilo prežeto in pretkano z globokimi filozofskimi uvidi, naslanja se na filozofe in njihova dela. Tako sem se na dveh ravneh ukvarjala z besedilom.«

Komedija je zahtevna tudi za igralce, tempo je hiter, kot je dejala dramaturginja **Tatjana Doma**, so štiri igralci (Žan Brelih Hatunič, Lucija Harum, Aljoša Koltak in Lovro Zafred, ki se celjskemu občinstvu predstavlja prvič) ves čas na odru in v gibanju. Marcen je dodal, da je ključna tudi scenografija (scenografka Sara Slivnik). »Missouriiju Downsu se pozna, da je filmski avtor. Tekste piše po vzoru, inspiraciji televizijskih, filmskih komedij. Tako se mora uprizoritev lotiti tega na filmičen način oziroma se na gledališki način lotiti kadriranja, montiranja prizorov. Tu je bila velika podpora v scenografiji, ki je determinirala režijo, in obratno. Scenografija je stalno v delu, prostor se ves čas spreminja, zelo kratek čas ostaja isti. Hkrati vse diktira glasba (skladatelj Mitja Vrhovnik Smrekar), ki daje ritmični tok in vse poganja. Uprizoritev tako skuša biti stroj, ki začne delovati, ko se dvigne zavesa, in se ne ustavi do padca zaves.«

Komedija, smeh in absurd so edini možni odzivi na absurdnost sveta.

LUKA MARCEN, režiser

Komedijo *Poglej me!* bodo premierno uprizorili v **SLG** Celje, kar bo tudi prva slovenska uprizoritev te predstave.
FOTO UROŠ HOČEVAR/KOLEKTIF